

Kdybych já věděl, kdy já umřu,
[: dal bych si dělat pěknú truhlu. :]

A na tej truhle slovo boží,

aby věděli, kdo tu leží.

Ej, leží, leží šohaj mladý,
nezaplače o něho žádný.

Nezaplače otec ani matka,
jenom ty chudobné děvčátka.

690. POVOLE

1376.

Dyž sem u ma - měn - ky by - la, dyž sem u ma - měn - ky by - la, dycky sem se do - bře mě - la.

[: Dyž sem u maměnky byla, :]
dycky sem se dobře měla.

Až já z teho světa zendu,
naděláš se ledakomu.

Každý o tebe zavadí,
jak na cestě o kamení.

Těžko mně dělat nedali,
po svadbách mně vodívali.¹⁾

Naděláš se, nenajíš se,
oškubaná nachodíš se.

Dyž ti Pán Bůh zdraví vezne,
žáden na tě nepohledne.

Povol sobě, zlaté dítě,
dokud jsu já na tom světě.

Nech je v pátek, nech je v svátek,
budeš chodit v jedných šatech.

¹⁾ o službách mně povídali.

1377.

Z Hoštic

Po - vol so - bě, povol so - bě, dce - ro mi - la, pokudž je ma - ci - čka ži - va, pokudž je ma - ci - čka ži - va.

[: Povol sobě, :] dcero mila,
[: pokudž je macička živa. :]

A ja sobě povoluju
jak ty rybky v tym Dunaju.

1378.

Z Karlovic

Na - pi sa ty, syn - ku, pi - va, na - pi sa ty, syn - ku, pi - va, za - kel je tvá má - ti ži - va.

[: Napi sa ty, synku, piva, :]
zakel je tvá máti živa.

A jak máti oči zamže,
dosť sa synek hladu namře.

1379.

Od Podivína

Zvůlečko, zvůlo má,
dobře je, kdo ta má!
Ale já ta nemám,
po polu ta hledám.

Na dubě nerosteš,
v poli ta nesejú;
zvůlečko, zvůlo má,
kde ta druzí berú?¹⁾

Druzí tebia berú
u svojej mateři,
ale já jí nemám,
už mi v zemi leží.

¹⁾ kde ta smutný najdu!

1380.

Od Kyjova

Povole, povole,
malé povolátko!
Málo si povolí
služebné děvčátko.

Povol si, děvečko,
pokud jsi panenku,
šak si nepovolíš,
zavija hlavěnku.

Povol si, synečku,
dokad jsi slobodný,
pokud ti rozmarýn
za klobúčkem voní.